

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Aneta Stulíková: Přechod k abstinenci a její udržování u bývalých uživatelů pervitinu.

FHS UK Praha 2014

Abstinence a její udržování je velmi podstatným tématem problematiky návykového chování. Způsoby, jak jí zvládat a dodržovat jsou předmětem řady studií, přesto častým problémem u závislých osob. Oceňuji proto jakékoliv další výzkumy a nové pohledy v této oblasti, které mohou bývalým uživatelům napomoci v tomto (často velmi obtížném) prostředí k uzdravení.

Předložená studie je rozdělena na teoretickou a empirickou část a přehled citované literatury.

Teoretická část je rozdělena na 3 větší kapitoly. V první z nich autorka vymezuje problematiku závislosti, věnuje se příčinám vzniku a též specifikům závislosti na pervitinu. Druhá část se zaměřuje na přechod od závislosti k abstinenci, kde se zabývá zejména motivací. Ve třetí kapitole se věnuje abstinenci jako takové, fázím abstinence, rizikovým a protektivním faktorům. Celá teoretická část je přehledně a srozumitelně zpracována. Přehled literatury je poměrně rozsáhlý a obsahuje i řadu zahraničních titulů. Škoda jen, že zde nacházíme občasně překlepy a nepřesnosti, které kazí celkový dojem.

V empirické části je předložena výzkumná studie provedena na vzorku 7 abstinujících osob závislých na pervitinu. V úvodu přehledně uvádí cíl studie, výzkumné otázky, výběr a popis zkoumaného vzorku. Jako výzkumnou metodu autorka zvolila rozhovor. Získané výsledky autorka přehledně shrnuje v další části práce.

Vzorek zkoumaných osob není homogenní, obsahuje nerovnoměrný počet mužů i žen, různé délky zneužívání pervitinu i různé délky abstinence. Autorka si tyto skutečnosti uvědomuje a stručně se k nim vrací k diskusi. Kapitulu diskuse považuji za příliš stručnou, zde by stálo za to více rozebrat získaná data a věnovat se dalším možným omezením daného výzkumu. To by mohla autorka doplnit v průběhu obhajoby. K průběhu studie chci upozornit na fakt, který autorka uvádí v práci: "tři rozhovory se uskutečnily u mě doma, dva v doléčovacím centru a dva v pracovním zázemí bývalých uživatelů, kteří nyní pracují jako terapeuti". Uskutečňovat rozhovory ve vlastním domě považuji za velmi rizikové a neprofesionální. Většina uživatelů pervitinu je v době recidivy častým pachatelem trestných činů, zejména krádeží a proto je bezpečnější provádět rozhovory v neutrálním a bezpečném prostředí (např. v doléčovacím centru nebo pracovně terapeuta).

Předložená práce splňuje náležitosti bakalářské práce. Přes uvedené výtky ji doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou 2. Konečné hodnocení se může změnit dle průběhu obhajoby.

